U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **P. S.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Vacíkem, advokátem se sídlem Plzeň, Vlastina 23, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 26. 7. 2013, č. j. 52 Af 17/2013 - 63,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 26. 7. 2013, č. j. 52 Af 17/2013 - 63, byly zamítnuty žaloby, kterými žalobce brojil proti rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 12. 2012, č. j. 5088-20/2012-060100-21 a ze dne 6. 12. 2012, č. j. 5088-21/2012-060100-21. Rozhodnutími žalovaného byl změněn platební výměr Celního úřadu Pardubice (dále jen „celní úřad“) ze dne 2. 4. 2012, č. j. 5077/2011-06600-024, jímž byla žalobci vyměřena daň z lihu za zdaňovací období měsíce listopadu 2011 ve výši 46 455 Kč, a platební výměr celního úřadu ze dne 2. 4. 2012, č. j. 5077-2/2011-066300-024, jímž byla žalobci uložena pokuta za „*nepodání daňového přiznání z lihu*“ za zdaňovací období měsíce listopadu 2011 ve výši 2254 Kč. Tento rozsudek napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se před meritorním posouzením věci zabýval tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a zjistil, že stěžovatel za podanou kasační stížnost nezaplatil soudní poplatek. Proto jej výzvou ze dne 11. 9. 2013, č. j. 2 Afs 78/2013 - 22, vyzval, aby ve lhůtě sedmi dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč; zároveň jej poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy a o tom, že má právo žádat o osvobození od soudních poplatků. Tuto výzvu převzal zástupce stěžovatele dne 12. 9. 2013, avšak stěžovatel soudní poplatek neuhradil a na výzvu žádným způsobem nereagoval. Z uvedeného důvodu zaslal Nejvyšší správní soud stěžovateli

v pořadí druhou výzvu (usnesení ze dne 22. 10. 2013, č. j. 2 Afs 78/2013 – 46, doručené zástupci stěžovatele dne 23. 10. 2013), avšak ani poté soudní poplatek uhrazen nebyl.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatný okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí, dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Jak již bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby zaplatil soudní poplatek dokonce dvakrát; naposledy v dodatečně stanovené lhůtě sedmi dnů a poučil jej i o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatel prostřednictvím svého zástupce výzvu převzal, avšak ve stanovené lhůtě, ani později, soudní poplatek nezaplatil, ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků. Stěžovateli byla poslední výzva doručena ve středu 23. 10. 2013; konec sedmidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku tak připadl na středu 30. 10. 2013 (§ 40 odst. 1 a 2 soudního řádu správního; dále jen „s. ř. s."). Je tedy evidentní, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, a proto není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na uvedené skutečnosti zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu